

Koos Mirck neemt na veertien jaar afscheid als bestuurssecretaris van de LVKK. Hij draagt het stokje over aan Klaske Piebenga. Een terugblik op zijn werk voor de LVKK en de rol van dorpsoverlegorganen.

| Jorien Marcus

Toen Koos Mirck veertien jaar geleden vanuit een groot trainingsbureau een heisessie begeleidde van de LVKK, realiseerde hij zich het belang van een actieve dorpsgemeenschap. ‘Dorpsraden zagen zich in die tijd vaak als een representant van het dorp, maar wezen vervolgens naar gemeenten of woningcorporaties om problemen aan te pakken. Ik word altijd getriggerd door mensen die zelf actief zijn. Die niet te veel naar overheden kijken, maar zelf verantwoordelijkheid nemen voor de zaken die zij belangrijk vinden. Daar wilde ik iets mee.’ Toen Koos aantrad was er van een hechte club geen sprake. De focus van de verenigingen lag vooral op succes binnen de eigen provincie. In de afgelopen veertien jaar vond een kentering plaats. De werkoverleggen met coördinatoren werden efficiënter en constructiever. Kennis over succesvolle projecten en veelbelovende initiatieven wordt steeds vaker gedeeld.

Verbinden en samenwerken

Zoeken naar verbinding en samenwerken aan een gemeenschappelijk doel is een belangrijk thema voor Koos. ‘Ik heb meerdere keren gezien dat in een dorp één groep druk bezig is het dorpshuis in de benen te houden, een andere werkt aan de oprichting van een nieuw bruisend hart en een derde zich in allerlei bochten wringt om een herbestemming

‘Ik word getriggerd door mensen die zelf verantwoordelijkheid nemen’

voor een leegstaand kerkgebouw te zoeken en dat al deze groepen volstrekt langs elkaar heen werken. Er valt veel te winnen wanneer er gezamenlijk vanuit de behoefte wordt gekeken naar het realiseren van plannen, maar dat vraagt wel om het opzijzetten van de eigen belangen.’

Dorpsraden spelen een belangrijke rol bij het verbinden van bewonersinitiatieven onderling en met andere betrokken organisaties, lokale overheden en bedrijven. Die rol nemen de dorpsraden ook steeds meer op zich. Een positieve ontwikkeling, meent Koos. ‘Een overlegorgaan representeert namelijk niet ‘het dorp’, maar moet initiatieven verbinden en de dialoog faciliteren, allereerst tussen bewoners. Het moet daarmee inzichten helder maken ook als binnen de gemeenschap de inzichten uiteenlopen.’

‘Denk vanuit initiatieven’

Een van de uitdagingen voor de komende jaren is om als bewo-

nersinitiatief erkend te worden en echt een samenwerkingspartner te worden van bijvoorbeeld een gemeente, energiebedrijf of woningcorporatie. ‘Er moet meer vanuit initiatieven worden gedacht in plaats van uit landelijk beleid.’ Er is dus nog werk aan de winkel, waarin ook een rol is weggelegd voor de LVKK. Maar er is de afgelopen jaren ook genoeg gerealiseerd om met een goed gevoel op terug te kijken. Koos: ‘Ik heb mooi werk gehad en zinnige dingen kunnen doen. Ik kijk met trots terug op de goede samenwerking tussen de provinciale verenigingen, vooral op het vlak van het coördinatorenoverleg en op de lobby vorig jaar voor de coronasteun voor dorpshuizen. Maar het is ook goed dat iemand anders het nu overneemt. Ik vind het prima om met pensioen te gaan. Ik heb gisteren in ons dorpshuis al de hele dag koffie staan schenken en bier staan tappen. Dat beviel goed.’

